

Sygn. akt II Ka 71/24

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sądowy Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale Prokuratora Pawła Charatynowicza

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2024 r.

sprawy **D. H.**

oskarżonego z art. 158 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 listopada 2023 r. sygn. akt II K 380/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 416 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 71/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 listopada 2023 r. sygn. akt II K 380/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**# **na korzyść**

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut obrońcy oskarżonego	
1.	<ul style="list-style-type: none"> - naruszenie przepisu art. 7 k.pk. mające wpływ na treść wyroku poprzez niewłaściwe odmówienie wiarygodności świadkowi A. S. (1) w części w której wskazywała na rozprawie kto był osobą inicjującą przestępcze zachowanie, kto był agresorem i jaki była rzeczywista rola oskarżonego H., w sytuacji gdy kontr dowód jakim, było nagranie wg Sądu, nie wskazuje wcale okoliczności mających w tej części podważyć zeznania świadka, a wręcz z nim korespondują, gdyż D. H. nie atakował nikogo, a jedynie prowadził normalne, żatrobliwie znajome mu osoby i został niesłusznie i bez powodu zaatakowany; 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadne</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • • - błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że po stronie oskarżonego D. H. nie zachodzą przesłanki pozytywnej prognozy kryminologicznej, a w konsekwencji • - rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec D. H. kar w stosunku do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, przy uwzględnieniu przebiegu zdarzenia, osoby która je zainicjowała oraz oceny postępowania innych osób (ciągle a nie incydentalne prowokowanie oskarżonego H., posiadanie noża), co prowadzi do wniosku, że całokształt okoliczności przemawia za uznaniem, za karą wystarczającą (za czyn z pkt. I aktu oskarżenia byłaby kara ograniczenia wolności wymierzona poprzez zastosowanie art. 37 a k.k. ewentualnie zastosowanie art. 69 par. 2 k.k. i warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności. 	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy dokonując kontroli instancyjnej nie dopatrył się uchybień ze strony Sądu Rejonowego w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych oraz oceny poszczególnych dowodów w odniesieniu do oskarżonego D. H.. Fakt niezadowolenia skarżącego z obiektywnych wywodów Sądu</p>		

pierwszej instancji nie może być podstawą do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Ocena zarówno wyjaśnień oskarżonego, jak również zeznań poszczególnych świadków, a w szczególności A. S. (2) była pełna, jasna, zgodna z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego. Sąd pierwszej instancji wyszczególnił z jakich względów i w jakim zakresie obdarzył wiarygodnością zeznania A. S. (2), a w jakim zakresie były one lakoniczne i ogólne, w związku z tym Sąd Okręgowy ponownie odsyła skarżącego do wnikliwej lektury uzasadnienia. Zeznania tego świadka, w szczególności z postępowania przygotowawczego w połączeniu z zapisem monitoringu dają podstawy do uznania, że oskarżony będąc pod wpływem alkoholu zachowywał się prowokująco nie tylko wobec D. S., ale również wobec znajomych A. S. (2) (k. 556, 59v, 95v). Gdyby nie postawa oskarżonego to być może do zdarzenia by nie doszło, bo to oskarżony zaczepił D. S., którego nie znał i nie miał z nim żadnych konfliktów. Wyjaśnienia oskarżonego negujące jego agresywną i prowokacyjną postawę stanowią jedynie nieudolną linię obrony, która nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby zachowania oskarżonego miały charakter żartobliwego zaczepiania i odnosiły się jedynie do osób mu znajomych.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne, mocne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem

nie mogą być uznane za błędne. Analiza całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwala na pozbawione wątpliwości stwierdzenie, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przypisanego mu czynu. Wbrew twierdzeniem skarżącego słusznie ustalono, że oskarżony był już karany za czyn z art. 158 § 1 kk (k.549) wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach II K 332/21 w dniu 22 września 2021 roku na karę grzywny, którą zamieniono na karę zastępczą pozbawianie wolności. Za czyny z art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk w dniu 7 stycznia 2022 roku wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach II K1169/21 orzeczono wobec oskarżonego karę roku ograniczenia wolności, która również została wykonana w formie kary zastępczej pozbawienia wolności. To świadczy, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, który nie wyciąga wniosków z poprzednich skazań, nie wykonuje orzeczeń sądowych i zasadnie orzeczono wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności.

W utrwalonym orzecznictwie wskazuje się, że rażąca niewspółmierność kary (środka karnego) o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 kpk, zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica (dysproporcja) pomiędzy sumą kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych przez sąd I instancji, a karą jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 kk. Ma to miejsce zatem wówczas, gdy orzeczona kara

nie uwzględnia należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie jej społecznego oddziaływania i celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Praktycznie zachodzi zaś wtedy, gdy orzeczona kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 września 2010 roku, sygn. akt II AKa 266/10). W przedmiotowej sprawie wobec oskarżonego taka sytuacja nie miała miejsca, a akcentowana przez skarżącego okoliczność dotychczasowego braku orzeczenia kary pozbawienia wolności nie mogła spowodować wnioskowanej przez niego zmiany wyroku. Na pewno nie można przyjąć, że udział oskarżonego w przedmiotowym zdarzeniu miał charakter podrzędny czy marginalny. Oskarżony mając już pewne doświadczenie życiowe zaczął przypadkową osobę inicjując powstanie groźnego dla życia i zdrowia zajścia, przyjmując postawę atakującą i agresywną, zapewne nie nastawioną na wycofanie się. Orzeczona kara jest karą sprawiedliwą i adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i może być wykonywana w ramach dozoru elektronicznego. Popołnienie kolejnych przestępstw od 28 września 2020 roku – data pierwszego czynu do dnia zdarzenia (czwarte skazanie) wskazuje, że brak jest pozytywnej prognozy wobec oskarżonego

i przesłanki do zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Te okoliczności zostały zauważone przez Sąd I instancji i w sposób prawidłowy wskazane w treści uzasadnienia (k.566)		
Wniosek		
Obrońca oskarżonego wniosł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 37a kk kary ograniczenia wolności ewentualnie orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność poszczególnych zarzutów przełożyła się na bezzasadność wniosków, a co za tym idzie utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 listopada 2023 r. sygn. akt II K 380/23 - utrzymany w mocy w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
W związku z tym, że zarzuty okazały się niezasadne w zaskarżonej części wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 396 złotych opłaty za postępowanie odwoławcze oraz 20 złotych tytułem wydatków za II instancję.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 listopada 2023r. sygn. akt II K 380/23		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana